

Forandringer og nærmere Bestemmelser af den 49de § i Loven angaaende Valgene til Rigsdagen af 16de Juni 1849, som jeg har indbragt, og jeg tør derfor antage, at jeg ikke behøver at bruge mange Ord, for nærmere at motivere det, og for at det kan faae Tilladelse til at nyde Fremme her i Salen; thi den eneste Hensigt, jeg har havt med Fremlæggelsen af Forslaget ville de jo have lagt Mærke til at være den, at faae den Uligghed, som nu eksisterer med Hensyn til Landstingsvalgene, ligeltgere fordeelt. Saaledes som § 49 i Valgloven nu er affattet, er det jo vedkommende Commune, som selv maa afholde Omkostningerne til sine Valgmænd i Anledning af Landstingsvalgene, og det er efter min Formening en complet Uretfærdighed, idet den enkelte Commune, som ligger langt borte fra Valgstedet, derved har betydelige Udgifter, medens andre ved Valgstedet nærmere beliggende Communer have saagodt som slet ingen. Dette er en Uretfærdighed, jeg troer man skylder jo for jo hellere at hæve; thi foruden at enhver Uretfærdighed i og for sig bør hæves snarest muligt, og at enhver Uretfærdighed i og for sig er til Skade, saa skader denne Uretfærdighed dobbelt, fordi den gjør, at de Communer, der have forholdsvis større Udgifter end andre, betragte disse med mindre Velvillie, end man kunde ønske sig under den frie Forfatning, for at den Valgmaade, som knytter sig til samme, kan falde i en saa god Jordbund og rodfæste sig saa godt som muligt. Det er desuden en Kjendsgjerning, at man trindtom i Landet har følt Trang til en saadan Omordning, idet der allerede i forrige Aar blev til Folkethinget indgivet et Andragende om en saadan Forandring fra Lolland, forsynet med ikke faa Underkrifter, og iaar til Landstinget er indkommet et lignende Andragende fra Sjælland, med heller ikke faa Underkrifter, en Omstændighed, der viser, at man i de forskellige Egne af Landet har havt sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forholds Ordning. Om den af mig i Forslag bragte Maade er den rette, skal jeg ikke her indlade mig paa at omtale, men jeg maa tilføie, at det ingenlunde er mig om at gjøre, at man just følger denne Fremgangsmaade; kun at Uliggheden bliver hævet. Hvis der altsaa skulde

være En eller Anden, som ikke synes om denne Maade, kan den jo paa Sagens senere Stadier forandres; jeg skal Intet have imod, om man følger en anden Maade at ordne Forholdet paa. Det er med disse Ord, jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget.

Indenrigsministeren. Efter hvad den ærede Forslagsstiller har meddeelt mig, maa jeg antage, at det Forslag, han ønsker at indbringe, gaaer ud paa 3 Diemeed; det ene at hæve den Tvivl, som med Hensyn til den 49de Paragraph i Valgloven er bleven opkastet, om den Godtgjørelse, som deri er fastsat, tilkommer den Paagældende ikke blot for Reisen hen, men og for Reisen tilbage; idet man nemlig paa Grund af Paragraphens Udtryk har negtet Betaling for Tilbagereisen. Derhos sigter Forslaget til at ophæve det Tryk kende, som der kan være for enkelte Communer, i at skulle betale Reiseomkostningerne for deres Valgmænd. Det er unegtligt, at disse for enkelte Communer kunne føles haardere end for andre, og der er endogsaa forekommet Tilfælde, hvor langtfraliggende Steder, navnlig isolerede Der, af Hensyn til disse Omkostninger endog have ønsket at undlade at deltage i Valget, Noget, som af Hensyn til Valglovens Bestemmelser ikke kunde indrømmes. Iøvrigt er det skeet med velberaad Hu, at man i sin Tid ved Valglovens Udarbejdelse har lagt disse Omkostninger paa den paagældende Commune, og det vil kunne være Gjenstand for Tvivl, hvorvidt man bør forandre dette System eller ikke; men jeg kan dog ikke negte, at det i og for sig synes billigt, at Omkostningerne deles paa hele Districtet og ikke hvile paa den enkelte Commune, som undertiden kan befinde sig i en høist uheldig Stilling ligeoverfor de andre med Hensyn til disse Omkostninger. Hvad angaaer det tredie Diemeed med Forslaget, nemlig en Regel, hvorefter Omkostninger i Anledning af Landstingsvalgene skulle fordeles, da har der hidtil manglet Bestemmelser i saa Henseende. Det er iøvrigt fra Indenrigsministeriet under 6te August dette Aar blevet udtalt, at Omkostningerne i Reglen vilde være at fordele mellem Amterne og Kjøbstæderne, som danne Landstingskredsen efter Folkemængden, saaledes at